

Regeringens proposition till Riksdagen om godkännande av överenskommelsen med Uzbekistan om internationell landsvägstrafik och tilläggsprotokollet till överenskommelsen med förslag till lag om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen och tilläggsprotokollet

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I propositionen föreslås att Riksdagen godkänner den med Uzbekistan i november 1997 ingångna överenskommelsen om internationell landsvägstrafik och tilläggsprotokollet till överenskommelsen samt lagförslaget om sättande i kraft av dem.

Överenskommelsen är av samma art som de överenskommelser som Finland ingått med vissa stater ut anför Europeiska unionen och dess syfte är att bringa arrangemangen i fråga om landsvägstransporter mellan länderna i överensstämmelse med internationell praxis.

Ett centralt mål för överenskommelsen är att införa ett system med transporttillstånd för buss- och lastbilstransporter mellan länderna. I överenskommelsen ingår dessutom bestämmelser om skyldigheten att underrätta den andra fördragsslutande partens myndigheter om förseelser och påföljderna för dem samt bestämmelser om ömsesidig befrielse

från vissa skatter, avgifter och tullar i anslutning till trafikidkandet.

Överenskommelsen träder i kraft trettio dagar från mottagandet av ett meddelande som bekräftar att de åtgärder som enligt de fördragsslutande parternas nationella lagstiftning är nödvändiga har vidtagits.

Till överenskommelsen hör ett tilläggsprotokoll gällande verkställigheten. Detta tilläggsprotokoll är en integrerad del av överenskommelsen.

I propositionen ingår ett förslag till lag om sättande i kraft av vissa bestämmelser i överenskommelsen och det tillhörande tilläggsprotokollet vilka hör till området för lagstiftningen. Avsikten är att lagen skall träda i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning av republikens president samtidigt som överenskommelsen och tilläggsprotokollet träder i kraft.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLLSFÖRTECKNING	2
ALLMÄN MOTIVERING	3
1. Nuläge och befogenheter.....	3
2. Propositionens mål och de viktigaste förslagen	3
3. Propositionens verkningar	4
3.1. Ekonomiska verkningar	4
3.2. Miljökonsekvenser.....	4
3.3. Verkningar för företag	4
4. Beredningen av propositionen	4
DETALJMOTIVERING	4
1. Innehållet i överenskommelsen och tilläggsprotokollet.....	4
1.1. Överenskommelsens innehåll.....	4
1.2. Innehållet i tilläggsprotokollet.....	6
2. Lagförslag	7
3. Ikraftträdande	7
4. Behovet av riksdagens samtycke samt behandlingsordning.....	7
LAGFÖRSLAG	10
om godkännande av överenskommelsen med Uzbekistan om internationell landsvägstrafik och tilläggsprotokollet till överenskommelsen med förslag till lag om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen och tilläggsprotokollet.....	10
BILAGOR	11

ALLMÄN MOTIVERING

1. Nuläge och befogenheter

Sedan Sovjetunionen upplöstes och Uzbekistan blev självständigt har det visat sig vara nödvändigt att ingå en överenskommelse om landsvägstrafik mellan Finland och Uzbekistan. Överenskommelsen och det tillhörande tilläggsprotokollet stabiliserar de administrativa förfarandena i fråga om internationella landsvägstransporter. De båda ländernas trafikministerier har tills vidare utväxlat transporttillstånd enligt internationell praxis för idkande av godstrafik. Trafiken har tills vidare varit mycket småskalig.

Avsikten med överenskommelsen är att finländska trafikidkares landsvägstransporter med Uzbekistan skall arrangeras så att de kan ske enligt samma principer som i andra central- och östeuropeiska länder utanför Europeiska unionen. Finland har ingått liknande överenskommelser med bl.a. Bulgarien (FördrS 58—59/1970), Polen (FördrS 17—18/1970), Rumänien (FördrS 54—55/1968), Ungern (FördrS 25—26/1968) och Ukraina (FördrS 42—43/2000).

Enligt Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen hör transporter till ett tjänsteområde där medlemsstaterna fortfarande har befogenheter. Fördelningen av befogenheterna är oklar och därför måste kommissionen vid skapande av gemensam transportpolitik i förhållande till tredje land i regel be rådet med transportministrarna om särskilt tillstånd att föra förhandlingar. När gemenskapen ingått en överenskommelse om trafik med ett tredje land kan medlemsstaterna inte längre ingå en överenskommelse om samma sak. Europeiska unionen har bland annat ingått ett avtal om transporter på väg och järnväg med Schweiz (EGT L 114, 30.4.2002, s. 91—127), ett avtal om genomfartstrafik med Ungern (EGT L 108, 18.4.2001, s. 28—47), Rumänien (EGT L

142, 31.5.2002, s. 75—91) och Bulgarien (EGT L 108, 18.4.2001, s. 6—26) samt en överenskommelse om tillfällig internationell persontransport med buss (Interbus-överenskommelsen, EGT L 321, 26.11.2002, s. 13—43). Enligt artikel 25 i Interbus-överenskommelsen skall bestämmelserna i överenskommelsen ersätta relevanta bestämmelser i andra avtal mellan de avtalslutande parterna. De stater som anslutit sig till Europeiska transportministerkonferensen (CEMT) har inbjudits att tillträda överenskommelsen. Till dem hör bl.a. Uzbekistan. Tills vidare har Uzbekistan inte anslutit sig till Interbus-överenskommelsen, och följaktligen inverkar den åtminstone inte än på tillämpningen av bestämmelserna i denna överenskommelse. Om Uzbekistan tillträder Interbus-överenskommelsen, ersätter bestämmelserna i Interbus-överenskommelsen artiklarna 3 och 4 i denna överenskommelse.

I egenskap av en central del av Europeiska gemenskapens handelspolitik hör tullärenden till det område där gemenskapen har exklusiva befogenheter och sålunda hör bestämmelserna i artikel 17 i överenskommelsen som gäller tullar och tullbefrielse till området för gemenskapens tulllagstiftning. Om tullbefrielse bestäms bl.a. i rådets förordning (EEG) nr 918/1983 om upprättandet av ett gemenskapssystem för tullbefrielse. Förordningen hindrar inte medlemsstaterna från att bevilja tullbefrielse enligt sedvanliga privilegier på grundval av internationella överenskommelser. Artikelns bestämmelser som gäller tullar strider inte mot gemenskapens gällande lagstiftning.

2. Propositionens mål och de viktigaste förslagen

Bestämmelserna i överenskommelsen och det tillhörande tilläggsprotokollet ger trafik-

idkare i båda länderna en ömsesidig frihet att utöva transportnäringen vid landsvägstransporter mellan och genom länderna samt från länderna till tredje land.

Genom överenskommelsen och tilläggsprotokollet skapas också etablerade förfaringsätt ländernas myndigheter emellan för behandling av hinder som försvårar landsvägstransporter. Dessutom har man kommit överens om att ländernas egna författningar och internationella överenskommelser skall iaktas.

3. Propositionens verkningar

3.1. Ekonomiska verkningar

Överenskommelsen har inte några verkningar på statsbudgeten.

3.2. Miljökonsekvenser

Landsvägstrafiken mellan Finland och Uzbekistan har varit av ringa omfattning. Överenskommelsen förväntas inte avsevärt öka landsvägstrafiken mellan de två länderna och sålunda har överenskommelsen inga miljökonsekvenser.

3.3. Verkningar för företag

Landsvägstrafiken mellan Finland och Uzbekistan väntas vara av ringa omfattning även i fortsättningen och därigenom har överenskommelsen inga betydande verkningar för företag. Med överenskommelsen befasts förfaringsätt i enlighet med nuvarande praxis.

4. Beredningen av propositionen

Förhandlingarna om överenskommelsen gällande internationell landsvägstrafik mellan Finland och Uzbekistan fördes 1996, varefter utkast till överenskommelse utbyttes brevledes. Överenskommelsen undertecknades i Helsingfors den 4 november 1997. I förhandlingsdelegationen ingick representanter för båda ländernas trafikministerier och lastbilsnäringsar.

Regeringens proposition har beretts som tjänsteuppdrag vid kommunikationsministeriet. Utlåtanden om propositionen begärdes av utrikesministeriet och justitieministeriet. De givna utlåtandena har beaktats vid den fortsatta beredningen av propositionen.

DETALJMOTIVERING

1. Innehållet i överenskommelsen och tilläggsprotokollet

1.1. Överenskommelsens innehåll

Artikel 1. I artikeln fastställs överenskommelsens tillämpningsområde. Överenskommelsen gäller buss- och lastbilstrafik mellan länderna eller genom deras territorier till tredje land längs landsvägar som öppnats för internationell trafik med fordon som registrerats i de fördragsslutande staterna.

Artikel 2. För regelbunden persontrafik mellan de båda länderna eller genom deras territorier behövs med stöd av artikeln ett tillstånd som de båda staterna har beviljat för sitt eget territorium. Regelbunden persontrafik är närmast sådan linjetrafik som avses i 2 § lagen om tillståndspliktig persontrafik på

väg (343/1991), nedan persontrafiklagen.

I artikeln finns också en förteckning över de uppgifter som skall skickas till den andra fördragsslutande partens behöriga myndigheter för beviljande av tillstånd. Enligt tilläggsprotokollet är den behöriga myndigheten i Finland trafikministeriet (numera kommunikationsministeriet).

Artikel 3. Med stöd av artikeln behövs för tillfälliga persontransporter mellan de båda länderna eller genom deras territorier i regel tillstånd som beviljats av de behöriga myndigheterna för deras eget territorium. Med tillfälliga persontransporter menas närmast sådan beställningstrafik som avses i 2 § persontrafiklagen. De behöriga myndigheterna, i Finland enligt tilläggsprotokollet kommunikationsministeriet, utväxlar sinsemellan tillstånd enligt vad som överenskoms. Tillstån-

den skall vara försedda med myndighetens stämpel och underskrift. För varje tillfällig persontransport krävs ett särskilt tillstånd som berättigar till en tur och retur-resa, om inte annat nämns i tillståndet.

Om Uzbekistan tillträder den ovan nämnda Interbus-överenskommelsen, ersätter den bestämmelserna i denna artikel. Interbus-överenskommelsen har inga verkningar på tillämpningen av tilläggsprotokollet.

Om förbud mot intern trafik och om specialtillstånd för trafik till tredje land överenskomms i artikel 8.

Artikel 4. Enligt artikeln är ett fordon som ersatt ett fordon som är i olag befriat från tillstånd som krävs för tillfälliga persontransporter.

Om Uzbekistan tillträder den ovan nämnda Interbus-överenskommelsen, ersätter den bestämmelserna i denna artikel.

Artikel 5. Enligt artikeln behövs i regel tillstånd för bilaterala transporter och transitotransporter av varor. De behöriga myndigheterna utväxlar tillstånden och kommer årligen överens om deras antal. I punkt 4 i tilläggsprotokollet preciseras tillståndets innehåll så att det motsvarar vad som enligt internationell praxis har överenskommit med andra stater.

Enligt punkt 3 i tilläggsprotokollet får tillståndet inte överföras på någon annan trafikidkare.

Om undantag från tillståndsförfarandet överenskomms i artikel 6. Om transporter till tredje land överenskomms i artikel 8.

Artikel 6. De i artikeln uppräknade undantagstransporterna inom godstrafik vilka följer internationell praxis befrias från tillstånd. Vid transporten skall i fordonet finnas transportdokument från det land där fordonet har registrerats.

Artikel 7. Enligt artikeln skall specialtransporttillstånd för överskridande av de mått och vikter som förutsätts i den andra fördragsslutande partens författningar skaffas hos den behöriga myndigheten, i Finland enligt tilläggsprotokollet vägverket (numera Vägförvaltningen). Om tillstånd för specialtransport föreskrivs i trafikministeriets beslut om specialtransporter och specialtransportfordon (1715/1992).

Vid transport av farliga ämnen iakttas en-

ligt artikeln överenskommelsen om internationell transport av farligt gods på väg (ADR) (FördrS 23/1979) och ländernas egen lagstiftning.

Artikel 8. Person- eller godstransporter (cabotagetrafik) inom en stat med ett fordon som registrerats i ett annat land är enligt artikeln förbjudna utan tillstånd från det lands behöriga myndigheter där trafiken utförs. För transporter mellan det andra fördragsslutande landet och ett tredje land behövs ett särskilt tillstånd vars innehåll fastställs i punkt 4 i tilläggsprotokollet. Enligt tilläggsprotokollet är den behöriga myndigheten i Finland kommunikationsministeriet.

Artikel 9. Enligt artikeln får endast de trafikidkare som enligt sitt eget lands lagstiftning är berättigade att utföra internationella transporter utföra sådana transporter som avses i denna överenskommelse.

Dessutom fastställs i artikeln att man vid landsvägstransporter skall följa bestämmelserna i den stat inom vars territorium transporten utförs och att fordonen skall vara försedda med registreringsskylt och nationalitetstecken.

Artikel 10. I artikel 10 i överenskommelsen förbjuds transport av vapen, skjutförnödenheter, krigsmateriel och explosiva varor mellan och genom de fördragsslutande staterna. I artikeln förbjuds också sådan transport av varor som enligt den interna lagstiftningen är förbjuden.

Artikel 11. Vid godstransporter skall enligt artikeln medföras en transporthandling som motsvarar de internationella mallar för transporthandlingar som är i allmänt bruk. Den fraktsedel enligt lagen om vägbefordringsavtal (345/1979) som är i bruk i Finland uppfyller dessa krav.

Artikel 12. Enligt artikeln skall föraren innehå antingen ett nationellt eller internationellt körkort samt ett registreringsbevis för fordonet. Detta registreringsbevis går i Finland allmänt under benämningen registerutdrag. Om de utländska körkort som gäller i Finland bestäms i 6 kap. körkortsförordningen (845/1990).

Enligt artikeln skall körkortet överensstämma med körkortsformuläret i överenskommelsen om internationell vägtrafik. Finska körkort uppfyller dessa krav.

Artikel 13. Enligt artikeln är person- och godstransporter som utförs inom de fördragsslutande parternas territorier befriade från sådana skatter och avgifter som hänför sig till tillstånd, användning av vägar samt väghållning enligt denna överenskommelse.

Artikel 14. Enligt artikeln skall fordon med vilka transporter i enlighet med överenskommelsen utförs vara försäkrade. I 15 § trafikförsäkringslagen (279/1959), ändrad genom lag 361/1993, bestäms om skyldigheten att försäkra utländska fordon i Finland.

Artikel 15. I artikeln konstateras att gräns-, tull- och hälsokontroller samt växthälsokontroller utförs enligt den interna lagstiftningen om man inte kommit överens om dem i denna överenskommelse eller i någon annan internationell överenskommelse som de fördragsslutande parterna tillträtt.

Artikel 16. Enligt artikeln skall vissa brådskande transporter ha företräde vid kontrollerna. Dyliga transporter är t.ex. transport av svårt sjuka personer, transport av varor som lätt förskäms samt djurtransporter.

Artikel 17. I artikeln avtalas om vissa ömsesidiga befrielser från vissa tullar och tillstånd. Föreskrifterna om tullar och tullbefrielse är underställda Europeiska gemenskapens tullagstiftning. Om tullbefrielse bestäms bl.a. i rådets förordning (EEG) nr 918/1983 om upprättandet av ett gemenskapssystem för tullbefrielse. Förordningen hindrar inte medlemsstaterna från att bevilja tullbefrielse enligt sedvanliga privilegier på grundval av internationella överenskommelser. Artikelns bestämmelser som gäller tullar strider inte mot gemenskapens gällande lagstiftning.

Artikel 18. Enligt artikeln är de behöriga myndigheterna i båda länderna, i Finland enligt tilläggsprotokollet trafikministeriet (numera kommunikationsministeriet), skyldiga att underrätta den andra fördragsslutande partens myndigheter om förseelser mot överenskommelsen vilka begås av dess trafikidkare och om påföljderna för förseelserna.

Artikel 19. För uppfyllande av överenskommelsen upprätthåller de behöriga myndigheterna direkta kontakter och ordnar förhandlingar om tillståndssystemet samt utbyter erfarenheter och uppgifter om användningen av tillstånd.

Artikel 20. I artikeln sägs att den interna

lagstiftningen i båda länderna iakttas i frågor som inte omfattas av denna överenskommelse eller om vilka inget överenskommit i andra internationella överenskommelser som de båda fördragsslutande parterna har tillträtt.

Artikel 21. Enligt artikeln påverkar överenskommelsen inte de rättigheter och skyldigheter för de fördragsslutande parterna som följer av andra internationella överenskommelser som parterna har tillträtt.

Artikel 22. I artikeln fastställs när denna överenskommelse och det tillhörande tilläggsprotokollet träder i kraft. Överenskommelsen träder i kraft trettio dagar från mottagandet av ett meddelande som bekräftar att de åtgärder som enligt de fördragsslutande parternas nationella lagstiftning är nödvändiga har vidtagits.

Överenskommelsen och det tillhörande tilläggsprotokollet gäller tills vidare om inte den ena fördragsslutande parten 90 dagar före periodens slut meddelar om sin avsikt att säga upp överenskommelsen.

Enligt artikeln har överenskommelsen undertecknats på finska, uzbekiska och ryska. Om avvikande tolkningar av bestämmelserna i överenskommelsen förekommer skall den ryska texten ges företräde.

1.2. Innehållet i tilläggsprotokollet

Till överenskommelsen hör ett tilläggsprotokoll som undertecknats samma dag som överenskommelsen och som är en integrerad del av överenskommelsen.

Punkt 1. I punkt 1 i tilläggsprotokollet fastställs de behöriga myndigheter som avses i överenskommelsen enligt vad som beskrivits ovan.

Punkt 2. I punkt 2 i tilläggsprotokollet definieras de termer som används i överenskommelsen. Termerna motsvarar de definitioner som används av kommittén för interna transporter vid Förenta Nationerna.

Punkt 3. Punkt 3 i tilläggsprotokollet innehåller närmare bestämmelser om tillämpningen av artikel 5 i överenskommelsen och bestämmelserna behandlas i detaljmotiveringen av artikeln i fråga.

Punkt 4. Punkt 4 i tilläggsprotokollet innehåller närmare bestämmelser om tillämpningen av artiklarna 5 och 8 i överensko-

melsen och bestämmelserna behandlas i huvuddrag i detaljmotiveringen av artiklarna i fråga. Dessutom fastställs tidpunkten för det årliga ömsesidiga utväxlandet av tillstånd samt giltighetstiden för tillstånden.

Punkt 5. Enligt punkt 5 i tilläggsprotokollet skall tillståndshandlingarna och andra handlingar som avses i överenskommelsen förvaras i det fordon de hör till och på begäran företes myndigheterna.

Tilläggsprotokollet har gjorts upp på finska, uzbekiska och ryska. I frågor som kräver tolkning skall den ryska texten ges företräde.

2. Lagförslag

Lag om godkännande av överenskommelsen med Uzbekistan om internationell landsvägstrafik och tilläggsprotokollet till överenskommelsen med förslag till lag om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen och tilläggsprotokollet

1 §. Paragrafen innehåller en föreskrift om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen och tilläggsprotokollet.

2 §. Paragrafen innehåller en bestämmelse enligt vilken båda fördragsslutande partens behöriga myndigheter till den andra fördragsslutande partens behöriga myndigheter kan överlåta uppgifter om förseelser mot överenskommelsen som en enskild trafikidkare begått och om de påföljder som trafikidkaren påförts. Bestämmelsen är nödvändig eftersom det enligt lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) inte är möjligt att lämna ut uppgifter till en annan stats myndigheter, om inte något annat bestäms särskilt i lag.

3 §. Lagen föreslås träda i kraft genom förordning av republikens president samtidigt som överenskommelsen och tilläggsprotokollet träder i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning.

3. Ikraftträdande

Överenskommelsen och det tillhörande tilläggsprotokollet träder i kraft trettio dagar

från mottagandet av ett meddelande som bekräftar att de åtgärder som enligt de fördragsslutande parternas nationella lagstiftning är nödvändiga har vidtagits. Avsikten är att det lagförslag om ikraftsättande som ingår i propositionen skall träda i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning av republikens president samtidigt som överenskommelsen och tilläggsprotokollet träder i kraft.

4. Behovet av riksdagens samtycke samt behandlingsordning

Enligt 94 § 1 mom. grundlagen krävs riksdagens godkännande för bland annat sådana fördrag och andra internationella förpliktelser som innehåller bestämmelser som hör till området för lagstiftningen. Enligt grundlagsutskottets tolkningspraxis avser denna befogenhet hos riksdagen alla de bestämmelser i internationella förpliktelser som i materiellt hänseende hör till området för lagstiftningen. En bestämmelse skall anses höra till området för lagstiftningen om den gäller utövande eller begränsning av någon grundläggande fri- eller rättighet som är skyddad i grundlagen, om den i övrigt gäller grunderna för individens rättigheter eller skyldigheter, ifall det om den sak som bestämmelsen gäller enligt grundlagen skall föreskrivas i lag, om det finns lagbestämmelser om den sak som saken gäller eller om det enligt rådande uppfattning i Finland skall lagstiftas om saken. Frågan påverkas inte av om en bestämmelse strider mot eller överensstämmer med en lagbestämmelse i Finland (GrUU 11, 12 och 45/2000 rd).

I vissa artiklar i överenskommelsen behandlas tillståndssystem, tillståndskrav och tillåtna trafikformer med avseende på internationell landsvägstrafik. Lagstiftningsordningen av dessa artiklar skall fastställas med beaktande av 18 § 1 mom. grundlagen enligt vilket var och en har rätt att skaffa sig sin försörjning genom näring han eller hon valt fritt. Grundlagsutskottet har i sin utlåtandepraxis (GrUU 35/1998 rd, 4 och 23/2000 rd) ansett näringsfriheten i enlighet med 18 § 1 mom. grundlagen vara huvudregeln, men haft den uppfattningen att näringsverksamhet i undantagsfall kan förenas med tillståndsplikt. Utskottet har ansett det vara viktigt att

bestämmelserna som gäller förutsättningarna för beviljande av tillstånd och tillståndets varaktighet skall göra det möjligt att förutse myndigheternas verksamhet. Om tillståndsplikt för näringsverksamhet skall alltid förskrivas i lag.

I artikel 1 i överenskommelsen fastställs överenskommelsens tillämpningsområde. Bestämmelserna i artikeln påverkar indirekt tolkningen och tillämpningen av materiella bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen och hör också själva till området för lagstiftningen.

Enligt artikel 2 i överenskommelsen behövs för regelbunden persontrafik mellan de fördragsslutande parterna eller genom deras territorier tillstånd av behörig myndighet. I artikeln ingår även bestämmelser om uppgifter som skall anges i ansökan om tillstånd. Enligt 18 § 1 mom. Finlands grundlag har var och en i enlighet med lag rätt att skaffa sig sin försörjning genom arbete, yrke eller näring som han eller hon valt fritt. Bestämmelserna i artikeln gäller utövande och begränsning av i grundlagen skyddad näringsfrihet. Om regelbunden persontrafik föreskrivs i persontrafiklagen. Bestämmelserna i artikeln hör till området för lagstiftningen.

Enligt artikel 3 i överenskommelsen behövs för tillfälliga persontransporter mellan de båda länderna eller genom deras territorier i regel ett tillstånd som de behöriga myndigheterna beviljat för sitt eget territorium. De behöriga myndigheterna utväxlar sinsemellan tillstånd enligt vad som överenskoms. Ett tillstånd berättigar till en tur och retur-resa, om inte annat nämns i tillståndet. Med stöd av ovan nämnda 18 § 1 mom. grundlagen gäller bestämmelserna i artikeln utövande och begränsning av i grundlagen skyddad näringsfrihet. Om regelbunden persontrafik föreskrivs i persontrafiklagen. Bestämmelserna i artikeln hör till området för lagstiftningen.

Enligt artikel 4 i överenskommelsen skall ett fordon som ersatt ett fordon som är i olag befrias från tillstånd som krävs för tillfälliga persontransporter. Bestämmelserna i artikeln gäller grunderna för trafikidkarnas rättigheter och skyldigheter och hör därför till området för lagstiftningen.

Enligt artikel 5 i överenskommelsen be-

hövs för godstransporter mellan de båda länderna eller genom deras territorier i regel ett tillstånd som utväxlas av de behöriga myndigheterna och vars antal de kommer överens om årligen. Enligt punkt 3 i tilläggsprotokollet får ett tillstånd inte överföras på någon annan trafikidkare och i punkt 4 preciseras att innehållet i tillståndet skall motsvara vad som enligt internationell praxis har överenskommits med andra stater. Med stöd av ovan nämnda 18 § 1 mom. grundlagen gäller bestämmelserna i artikeln och tilläggsprotokollet utövande och begränsning av i grundlagen skyddad näringsfrihet. Om tillståndssystemet för godstrafik föreskrivs i lagen om tillståndspliktig godstrafik på väg (342/1991), nedan godstrafiklagen. Bestämmelserna i artikeln och tilläggsprotokollet hör till området för lagstiftningen.

I artikel 6 punkt 1 i överenskommelsen finns en förteckning över trafikgrupper som befriats från den i artikel 5 föreskrivna tillståndsplikten. I punkt 2 i artikeln finns begränsningar beträffande tillämpningen av de undantag som nämns i punkt 1. Bestämmelserna i artikeln gäller grunderna för trafikidkarnas rättigheter och skyldigheter och hör därför till området för lagstiftningen.

Enligt artikel 8 punkt 1 i överenskommelsen är det förbjudet att bedriva cabotagetrafik. Enligt punkt 2 i artikeln är det tillåtet att utföra transporter mellan den andra fördragsslutande partens territorium och tredje land endast om den andra fördragsslutande parten beviljat ett specialtillstånd, vars innehåll fastställs i punkt 4 i tilläggsprotokollet. Med stöd av ovan nämnda 18 § 1 mom. grundlagen gäller bestämmelserna i artikeln och tilläggsprotokollet utövande och begränsning av i grundlagen skyddad näringsfrihet. Om persontrafik föreskrivs i persontrafiklagen och om godstrafik i godstrafiklagen. Bestämmelserna i artikeln och tilläggsprotokollet hör till området för lagstiftningen.

I artikel 10 i överenskommelsen förbjuds transport av vapen, skjutförnödenheter, krigsmateriel och explosiva varor mellan de fördragsslutande staterna eller genom deras territorier. I artikeln förbjuds även transport av andra varor som enligt de fördragsslutande parternas interna lagstiftning är förbjudna. Med stöd av ovan nämnda 18 § 1 mom.

grundlagen gäller bestämmelserna i artikeln och tilläggsprotokollet utövande och begränsning av i grundlagen skyddad näringsfrihet. Om transport av farliga ämnen föreskrivs i lagen om transport av farliga ämnen (719/1994). Bestämmelserna i artikeln hör till området för lagstiftningen.

Enligt artikel 13 i överenskommelsen är person- och godstransporter som utförs inom de fördragsslutande parternas territorium befriade från sådana skatter och avgifter som hänför sig till tillstånd, användning av vägar samt väghållning enligt överenskommelsen. Med stöd av 81 § 1 mom. grundlagen bestäms om statsskatt genom lag, som skall innehålla bestämmelser om grunderna för skattskyldigheten och skattens storlek samt om de skattskyldigas rättsskydd. Enligt 81 § 2 mom. grundlagen utfärdas bestämmelser om avgifter samt de allmänna grunderna för storleken av avgifter för de statliga myndigheternas tjänsteåtgärder, tjänster och övriga verksamhet genom lag. I artikeln ingår bestämmelser om statsskatt och befrielse från avgifter och därför hör bestämmelserna till området för lagstiftningen.

I artikel 17 i överenskommelsen fastställs ömsesidiga befrielser från vissa tullar och tillstånd. Med stöd av ovan nämnda 81 § grundlagen hör bestämmelserna i artikeln till området för lagstiftningen.

Enligt artikel 18 i överenskommelsen är de behöriga myndigheterna i de båda länderna skyldiga att underrätta den andra fördragsslutande partens myndigheter om förseelser mot överenskommelsen vilka begåtts av den andras trafikidkare och påföljderna för förseelserna. Med tanke på utbyte av uppgifter om

trafikidkare är integritetsskyddet i enlighet med 10 § grundlagen av betydelse. Enligt 10 § 1 mom. grundlagen utfärdas närmare bestämmelser om skydd för personuppgifter genom lag. Bestämmelserna i artikeln hör till området för lagstiftningen.

Enligt artikel 21 i överenskommelsen påverkar överenskommelsen inte de rättigheter och skyldigheter för de fördragsslutande parterna som följer av andra internationella överenskommelser som parterna har tillträtt. Eftersom bestämmelsen i artikeln indirekt påverkar tillämpningen av materiella bestämmelser i överenskommelsen som hör till området för lagstiftningen hör den också själv till området för lagstiftningen.

Överenskommelsen och tilläggsprotokollet innehåller inte bestämmelser som berör grundlagen på det sätt som anges i 94 § 2 mom. grundlagen. Därför kan överenskommelsen och tilläggsprotokollet godkännas med enkel majoritet och förslaget till lag om sättande i kraft av dem godkännas i vanlig lagstiftningsordning.

Med stöd av vad som anförts ovan och i enlighet med 94 § grundlagen föreslås att

Riksdagen godkänner den mellan Republiken Finlands regering och Republiken Uzbekistans regering i Helsingfors den 4 november 1997 ingångna överenskommelsen om internationell landsvägstrafik och tilläggsprotokollet till överenskommelsen.

Eftersom överenskommelsen och tilläggsprotokollet till överenskommelsen innehåller bestämmelser som hör till området för lagstiftningen, föreläggs Riksdagen samtidigt följande lagförslag:

Lag

om godkännande av överenskommelsen med Uzbekistan om internationell landsvägstrafik och tilläggsprotokollet till överenskommelsen med förslag till lag om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen och tilläggsprotokollet

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i den mellan Republiken Finlands regering och Republiken Uzbekistans regering i Helsingfors den 4 november 1997 ingångna överenskommelsen om internationell landsvägstrafik och tilläggsprotokollet till överenskommelsen gäller som lag sådana Finland har förbundit sig till dem.

2 §

Den ena fördragsslutande partens behöriga myndigheter kan till den andra fördragsslutande partens behöriga myndigheter överlåta uppgifter om förseelser mot överenskommelsen som trafikidkare begått samt om de påföljder som trafikidkaren påförts för förseelserna.

3 §

Om ikraftträdandet av denna lag bestäms genom förordning av republikens president.

Helsingfors den 30 januari 2004

Republikens President

TARJA HALONEN

Minister Johannes Koskinen

*Bilagor***Överenskommelse mellan Republiken Finlands regering och Republiken Uzbekistans regering om internationell landsvägstrafik**

ÖVERENSKOMMELSE

Republiken Finlands regering och Republiken Uzbekistans regering, nedan de fördragsslutande parterna, har med beaktande av den bilaterala handelns utveckling och i syfte att på basis av reciprocitet utveckla person- och godstrafiken med bil mellan de båda länderna och genom deras territorier, kommit överens om följande:

Artikel 1

Enligt denna överenskommelse idkas regelbundna och tillfälliga person- och godstrafiktransporter (inklusive turisttransporter) mellan de båda länderna och genom deras territorier på vägar som öppnats för internationell vägtrafik med fordon som registrerats i Republiken Uzbekistan eller i Republiken Finland.

I. PERSONTRAFIK

Artikel 2

1. Regelbunden persontransport mellan de båda länderna och genom deras territorier utförs i enlighet med vad de fördragsslutande parternas behöriga myndigheter kommer överens om och med stöd av de tillstånd myndigheterna beviljat.
2. De fördragsslutande parternas behöriga myndigheter lägger i god tid fram förslag till varandra om anordnande av sådana transporter. Förslagen skall innehålla uppgifter om trafikidkarens namn, rutt, tidtabell och hållplatser där trafikidkaren tar upp eller släpper av passagerare samt om tidpunkterna för transporten och om hur regelbundet trafiken kommer att idkas.

Artikel 3

1. Tillfälliga persontransporter mellan de båda länderna eller transitotrafik genom deras territorier utförs, med undantag av sådana transporter som nämns i artikel 4 i denna överenskommelse, med stöd av tillstånd som beviljats av de fördragsslutande parternas behöriga myndigheter.
2. De fördragsslutande parternas behöriga myndigheter beviljar tillstånd för den del av färden som sker inom deras eget territorium.
3. För varje tillfällig persontransport krävs ett särskilt tillstånd som berättigar till en tur-och-retur-resa, om inte annat nämns i tillståndet.
4. De fördragsslutande parternas behöriga myndigheter sänder årligen varandra det antal tillståndsförmulär för tillfällig persontrafik som de kommit överens om. Formulären skall föras med stämpel och underskrift av den behöriga myndighet som beviljat tillståndet.
5. De fördragsslutande parternas behöriga myndigheter kommer överens om den ordning i vilken utbytet av tillståndsförmulären skall ske.

Artikel 4

Ett tillstånd enligt artikel 3 krävs inte när ett fordon som är i olag byts ut mot ett annat fordon.

II. GODSTRAFIK

Artikel 5

1. Godstransporter mellan de båda länderna eller genom deras territorier utförs, med undantag av transporter som avses i artikel 6 i denna överenskommelse, med fordon i enlighet med tillstånd som beviljats av de fördragsslutande parternas behöriga myndigheter.
2. För varje godstransport krävs ett särskilt tillstånd som berättigar till en tur-och-retur-resa om inte annat nämns i tillståndet.
3. De fördragsslutande parternas behöriga myndigheter sänder årligen varandra det antal tillståndsformulär för godstransporter som de har kommit överens om. Formulären skall förses med stämpel och underskrift av den behöriga myndighet som beviljat tillståndet.
- 4 De fördragsslutande parternas behöriga myndigheter kommer överens om den ordning i vilken utväxlandet av tillståndsformulären skall ske.

Artikel 6

1. Tillstånd som avses i artikel 5 krävs dock inte för:
 - a) transport av föremål, utrustning och tillbehör avsedda för mässor och utställningar,
 - b) transport av fordon, djur, annan utrustning och material avsedda för idrottsevenemang,
 - c) transport av scendekorationer och tillhörande utrustning samt musikinstrument och transport av utrustning som behövs för producerandet av filmer samt för radio- eller televisionsprogram,
 - d) transport av lik samt aska av avlidna,
 - e) postbefordran,
 - f) transport av fordon som är i olag,
 - g) transport av lös egendom i samband med flyttning,
 - h) transport av sjukvårdsmaterial och läkemedel för hjälp vid naturkatastrofer.Tillstånd behövs inte heller för transitotrafik i fråga om bilar som befordrar teknisk assistans. Vid sådan transport som avses i denna artikel skall i fordonet finnas transportdokument från det land där fordonet har registrerats.
2. De undantag som nämns i punkterna 1. a), b) och c) tillämpas endast under förutsättning att föremålen returneras till det land i vilket fordonet är registrerat, eller att de transporteras till ett tredje lands territorium.

Artikel 7

1. Då ett tomt eller lastat fordons huvudmått eller massa överskrider de huvudmått eller den maximala massa som tillåts inom den andra fördragsslutande partens territorium skall trafikidkaren skaffa ett särskilt tillstånd hos denna parts behöriga myndighet. Vid transport av farliga ämnen skall bestämmelserna i motsvarande internationella överenskommelser och i båda ländernas interna lagstiftning iakttas.
2. Om det tillstånd som nämns i punkt 1 begränsar fordonets färd till en bestämd rutt, skall transporten ske endast längs denna rutt.

III ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 8

1. Trafikidkare har inte rätt att inleda person- eller godstransporter mellan två punkter på den andra fördragsslutande partens territorium.
2. En trafikidkare kan utföra transporter mellan den andra fördragsslutande partens territorium och tredje land om han av den andra fördragsslutande partens behöriga myndighet har fått ett särskilt tillstånd för det.

Artikel 9

1. Transporter som avses i denna överenskommelse kan utföras endast av sådana trafikidkare som enligt det egna landets lagstiftning är berättigade att utföra internationella transporter.
2. Motorfordon som utför internationella transporter skall förses med ifrågavarande lands nationella registreringsskylt och nationalitetstecken.
3. Trafikidkaren skall vid internationella transporter enligt denna överenskommelse iaktta de trafikregler, normer och lagar som gäller i det land inom vars territorium fordonet befinner sig.

Artikel 10

Det är förbjudet att inom eller genom de fördragsslutande parternas territorier transportera vapen, skjutförnödenheter, krigsmateriel och explosiva varor samt andra sådana ämnen som enligt de fördragsslutande parternas interna lagstiftning är förbjudna.

Artikel 11

För godstransporter enligt denna överenskommelse krävs nationella transporthandlingar, vilka skall motsvara de internationella mallar för transporthandlingar som är i allmänt bruk.

Artikel 12

1. Föraren av ett fordon skall inneha nationellt eller internationellt körkort som motsvarar den fordonskategori till vilken fordonet hör samt ett nationellt registreringsbevis för fordonet.
2. Det nationella eller internationella körkortet skall överensstämma med körkortsformuläret i överenskommelsen om internationell vägtrafik.

Artikel 13

Med stöd av denna överenskommelse är person- och godstransporter som utförs med motorfordon inom de båda ländernas territorier befriade från sådana skatter och avgifter som hänförs till användning av vägar, väghållning samt tillstånd enligt denna överenskommelse. Avgiftsbelagda vägar och broar utgör undantag från denna bestämmelse.

Artikel 14

Alla fordon med vilka utförs transporter enligt denna överenskommelse skall vara försäkrade på förhand.

Artikel 15

Gräns-, tull- och hälsokontroller samt växthälsokontroll utförs enligt de internationella överenskommelser som båda de fördragsslutande parterna har tillträtt, och på frågor som dessa överenskommelser inte gäller tillämpas de båda fördragsslutande parternas interna lagstiftning.

Artikel 16

Gräns-, tull- och hälsokontroller samt växthälsokontroller vid transport av svårt sjuka personer samt vid regelbunden persontrafik och transport av djur samt vid transport av varor som lätt förskäms sker med företrädesrätt.

Artikel 17

1. Vid transporter enligt denna överenskommelse uppbärs inga tullavgifter och krävs inga tillstånd då till den andra fördragsslutande partens territorium införs:

- a) bränsle som finns i de bränsletankar som funktionellt och konstruktivt hör till bränslesystemet i fordonets motor,
- b) smörjmedel i den mängd som behövs under transporten,
- c) reservdelar och arbetsredskap avsedda för fordon med vilka utförs internationella transporter.

2. Oanvända reservdelar skall föras ut ur landet och ersatta reservdelar antingen föras ut ur landet eller förstöras eller överlåtas i enlighet med de gällande bestämmelserna inom den fördragsslutande partens territorium.

Artikel 18

1. Överträds bestämmelserna i denna överenskommelse är trafikidkaren på begäran av de behöriga myndigheterna i det land där överträdelsen har inträffat skyldig att vidta de åtgärder som krävs för att villkoren i denna överenskommelse skall uppfyllas. De behöriga myndigheterna i det land från vilket trafikidkaren kommer skall underrätta den andra fördragsslutande partens behöriga myndigheter om de åtgärder som har vidtagits.

2. I händelse av brott mot vistelselandets lagstiftning fritar bestämmelserna i denna artikel inte trafikidkaren från hans ansvar.

Artikel 19

För verkställande av denna överenskommelse är de fördragsslutande parternas behöriga myndigheter i direkt kontakt med varandra och ordnar de på förslag av den ena fördragsslutande parten förhandlingar gällande systemet med tillstånd för person- och godstrafik samt utbyter de erfarenheter och uppgifter om användningen av de beviljade tillstånden.

De fördragsslutande parterna löser alla eventuella meningsskiljaktigheter som gäller tolkning- och tillämpningen av denna överenskommelse genom förhandlingar.

IV SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 20

Båda de fördragsslutande parternas interna lagstiftning tillämpas på alla sådana frågor som inte regleras i denna överenskommelse eller genom en sådan internationell överenskommelse som de båda fördragsslutande parterna har tillträtt.

Artikel 21

Denna överenskommelse påverkar inte de rättigheter och skyldigheter för de fördragsslutande parterna som följer av andra internationella överenskommelser som parterna har tillträtt.

Artikel 22

1. Denna överenskommelse träder i kraft den trettonde dagen efter att parterna mottagit ett meddelande, genom vilket fastställs att de krav som de fördragsslutande parternas nationella lagstiftning ställer har uppfyllts.
2. Till överenskommelsen fogas ett tilläggsprotokoll som är en integrerad del av överenskommelsen.
3. Denna överenskommelse har ingåtts för obestämd tid och den fortsätter att gälla tills 90 dagar har förflutit från den dag den ena fördragsslutande parten har underrättat den andra fördragsslutande parten att överenskommelsen upphör att gälla.

Upprättad i Helsingfors den 4 november 1997 i två exemplar på finska, uzbekiska och ryska, vilka alla texter har samma giltighet. Om avvikande tolkningar av överenskommelsen förekommer skall den ryska texten ges företräde.

För Republiken
Uzbekistans regering

För Republiken
Finlands regering

TILLÄGGSPROTOKOLL

om tillämpning av den internationella överenskommelsen mellan Republiken Uzbekistan och Republiken Finland om vägtrafik

I samband med tillämpandet av den mellan Republiken Uzbekistan och Republiken Finland den 4 november 1997 undertecknade internationella överenskommelsen om vägtrafik kom man överens om följande:

1. Med behöriga myndigheter avses i denna överenskommelse:

För Republiken Uzbekistans del:

a) i artiklarna 2, 3, 5, 8, 18 och 19 - Uzbekistans biltrafikaktiekorporation, Uzavt-otrans: 700000, Tasjkent, 1 Proezd ul. Amira Temura 6, tfn 33-61-48, fax: (3712) 33-15-25, 33-24-83.

b) i artikel 7 - republiken Uzbekistans inrikesministerium: 700000, Tasjkent, ul. Navruz 1, tfn 33-41-35 samt statens aktiekoncern Uzavtodor: 700000, Tasjkent, ul. Pusjkina 68-a, tfn 39-14-06, 39-45-87, fax: 68-27-11.

För Republiken Finlands del:

a) i artiklarna 2, 3, 5, 8, 18 och 19 Finlands kommunikationsministerium

b) i artikel 7 Vägverket, Trafikantservice, PB 33, SF-00521 Helsingfors

2. I denna överenskommelse avses med

2.1. termen "fordon":

vid varutransport - lastbil, släpvagnskombination, dragfordon eller dragfordon med påhängsvagn,

vid persontransport - buss, dvs. ett fordon avsett för persontransport med minst 8 platser, exklusive chauffören, samt buss med släpvagn för transport av bagage,

2.2. termen "regelbundna transporter" transporter som utförs med de fördragsslutande parternas fordon enligt en på förhand överkommen tidtabell och rutt, med angivna avgångsställen och bestämmelseorter samt viloställen,

2.3. termen "tillfälliga transporter" alla andra transporter,

2.4. termen "trafikidkare" vilken som helst fysisk eller juridisk person som i enlighet med de fördragsslutande parternas interna lagstiftning har rätt att idka internationell person- och godstrafik.

3. Vid tillämpning av artikel 5 punkt 2 i överenskommelsen skall beaktas att ett transporttillstånd endast får användas av den trafikidkare som beviljats tillståndet, och att det inte kan överföras på någon annan.

4. Vid tillämpning av artikel 5 och artikel 8 punkt 2 beaktas följande tillståndstyper vid transporter:

a) transporter mellan en punkt inom den ena fördragsslutande partens territorium och en annan punkt inom den andra fördragsslutande partens territorium, samt transitering via den andra fördragsslutande partens territorium,

b) transporter som genomförs av en fördragsslutande parts trafikidkare från den andra fördragsslutande partens territorium till ett tredje land samt från ett tredje land till den andra fördragsslutande partens territorium.

De båda fördragsslutande parternas behöriga myndigheter fastställer före november månad ett behövt antal ovan avsedda tillståndstyper för det följande året, vilka utväxlas ömsesidigt före den 15 januari följande år.

Tillstånd som beviljats året innan gäller till den 1 februari följande år.

5. Tillstånd och andra handlingar som avses i överenskommelsen skall förvaras i det fordon de hör till och skall på begäran företas de behöriga myndigheterna.

6. De båda fördragsslutande parternas trafikidkare kan sinsemellan komma överens om de praktiska frågor som hänför sig till person- och godstransporter som utförs i enlighet med denna överenskommelse.

Detta tilläggsprotokoll som är en integrerad del av överenskommelsen om internationell vägtrafik mellan Republiken Finlands regering och Republiken Uzbekistans regering träder i kraft samtidigt som överenskommelsen.

Detta tilläggsprotokoll har uppgjorts i Helsingfors den 4 november 1997 i två exemplar på finska, uzbekiska och ryska, vilka alla texter har samma giltighet. I frågor rörande tolkningen av överenskommelsen är den ryska texten bevisgill.

För Republiken
Uzbekistans regering

För Republiken
Finlands regering